

stemning om hver af disse. Ved den endelige afstemning vedtoges forslaget i hovedsagen uændret den 11. november med 41 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 1, medens 16 afholdt sig fra at stemme.

Udvalgets beretning kom til behandling i plenarforsamlingen den 5. december. Før afstemningen gjorde formanden opmærksom på, at der til forslagets vedtagelse udkrævedes to trediedeles majoritet. Resolutionsforslaget blev derefter vedtaget med 41 stemmer (heriblandt de 4 nordiske lande) mod 1, medens 15 afholdt sig fra at stemme.

Den 21. december meddelte formanden, at den omhandlede kommission ville blive sammensat af repræsentanter for Cuba, Syrien og Jugoslavien.

9. Racekonflikten i Sydafrika.

(Dagsordenens punkt 66).

Spørgsmålet om racekonflikten i Sydafrika som følge af Den Sydafrikanske Unions regerings „apartheid-politik“ var sat på dagsordenen efter forslag af 13 arabiske og sydasiatiske stater, idet disse lande ønskede de segregations-bestemmelser, der var truffet mod den farvede befolkning i Sydafrika, specielt ved den såkaldte „Group Areas Act“, sat under debat i forsamlingen. Optagelsen af dette emne på dagsordenen gav anledning til diskussion såvel i General Committee som i plenarmødet den 17. oktober. Den sydafrikanske delegerede hævdede, at forsamlingen som følge af pagtens art. 2, 7 ikke var kompetent til at drøfte spørgsmålet, der måtte anses for at være af intern karakter. Fra britisk og australsk side delte man dette synspunkt, som blev bestridt fra indisk og arabisk side. Debatten drejede sig væsentlig om forståelsen og omfanget af den pågældende artikel i pagten. Det vedtoges dog med 45 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 6 at sætte spørgsmålet på dagsordenen. Det henvises til ad hoc udvalget, hvor den syd-

afrikanske repræsentant fremsatte et forslag om afvisning af sagen. Argumentationen i udvalget fulgte i hovedtrækkene de synspunkter, der var kommet til orde i plenarmødet. 18 magter: Afghanistan, Bolivia m. fl. fremsatte et resolutionsforslag, der bl. a. gik ud på at nedsætte en kommission med den opgave at studere og undersøge de internationale sider og implikationer af den racemæssige situation i Den Sydafrikanske Union i belysning af pagtens formål og principper og FNs herhenhørende resolutioner, samt at aflægge beretning til 8. plenarforsamling. Norges repræsentant forelagde på de nordiske landes vegne et ændringsforslag, der søgte at undgå kompetenceproblemet ved at behandle spørgsmålet mere i almindelighed uden direkte brod mod noget land. Det konkluderede i højtideligt at opfordre alle medlemsstater til at bringe deres handlemåde i overensstemmelse med deres forpligtelser ifølge pagten til at fremme overholdelse af menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder.

Den danske repræsentant i udvalget, landsretssagfører Hermod Lannung, holdt den 17. november en tale, hvori han fremhævede vanskeligheden ved at finde en afgrænsning af FNs kompetence i sager af den art; han berørte savnet af en rådgivende udtalelse herom fra Den Mellemløselige Domstol og beklagede, at der ikke var tilstrækkelig stemning for at indhente en sådan.

Da det efter generaldebattens forløb måtte skønnes, at resultatet af en afstemning ville blive et stort flertal for 18-magtsforslaget, og at det fællesskandinaviske ændringsforslag enten ville blive forkastet eller tildels indlemmet i det fornævnte resolutionsforslag som et led i dette, men uden at erstatte de paragraffer, det var hensigten at få fjernet, navnlig paragraffen om nedsættelse af en undersøgelseskommission, enedes de nordiske lande om at søge ændringsforslaget fremsat som et selvstændigt resolutionsforslag.